

شهرداران منطقه ۲۰ و ۱۹ تهران پس از ۲ سال دستور قاضی را اجرا نکرده و حق حریم بخش رانمی دهند!

حریم خواری

ویژه شهر «ری»

مجموعه

شماره: ۲۲۳
۲۴ تیرماه ۱۳۹۹
قیمت: ۲۵۰۰ تومان
هفته نامه سراسری

خروج

پیگیری بخشدار کهریزک وقاطعیت دادستان موجب شد تا ۲۳۰ هکتار از اراضی ملی از تصرف خارج شود. این تصرف حاصل خروج یک نیروی انقلابی بوده است.

صفحه ۷

گفتگوی با رئیس شورای شهر حبس ابد در فشافویه

گزارش ویژه از روستای توریستی

درخواست بازرسی از روستای «خانلق»

اینفوگرافی منطقه ویژه

غولهای اقتصادی در راه جنوب «ری»

گزارش دوم از مافیای پلاستیک

ماجرای نیمروز رد خون

مسافرکشی که کارگردان شد

شاید مسئولان اداره ارشد شهرستان «ری» نام او را نشنیده باشند اما او ساکن روستای «گلحصار» است و امروز برای جشنواره فیلم فجر فیلم می سازد.

صفحه ۳

گفتگوی بدون سانسور با لطف الله ستاره

کاسب ستاره دار شهر «ری»

صفحه ۳

احمد صادقی

«ری» باید شهرداری مستقل داشته باشد

دبیر شورای ائتلاف نیروهای انقلاب اسلامی می گوید: بر اساس قانون شهر «ری» باید شهرداری مستقل داشته باشد. اما نباید به دنبال جدایی سیاسی «ری» از تهران باشیم. با استقلال «ری» در مدیریت شهری و اداری گره های زیادی از مشکلات مردم باز می شود.

احمد صادقی فرزند «ری» که در کارنامه کاری خود ریاست هلال احمر استان تهران، جانشین شهردار تهران در ستاد پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران و معاون سیاسی و اجرایی مانند دبیر شورای ائتلاف نیروهای انقلاب اسلامی را دارد در گفتگو با «مهر تابان» در مورد موضوع استقلال «ری» می گوید: به اعتقاد من بهتر است به دنبال استقلال سیاسی ری نباشیم. چون چه بخواهیم یا نخواهیم «ری» وزنه بزرگی برای تهران محسوب می شود و هیچ وقت پایتخت، «ری» را از دست نمی دهد. با این حال «ری» توانایی مدیریت خود را دارد و باید حوزه شهرداری منطقه ۲۰ از تهران جدا شده و «ری» صاحب شورای شهر و شهرداری مستقل شود. این اقدام یعنی استفاده از ظرفیت درآمد مستقل مالی از منابعی مانند بهشت زهرا (س)، حریم، صنایع، آرادکوه، پالایشگاه و غیره ... که امروز در جیب شهرداری تهران می رود. در دولت احمدی نژاد برای استقلال «ری» به کمیسیون اصل ۹۰ مجلس شکایت کردیم که آن هم به نتیجه ای نرسید چون دولت موافق نبود. با این حال «ری» می تواند مدیریت اداری خود را به دست بگیرد. به جرات باید گفت که «ری» آقدر جوان با استعداد و نخبه دارد که بتواند نیروهای اداری خود را تامین کند. صادقی در مورد شورای ائتلاف نیروهای انقلاب گفت: شورای ائتلاف مطالبات «ری» را از کاندیدای خود مطالبه می کند. ما در تمامی شهرستان ها نماینده داریم که چالش ها و موضوعات را بررسی و دسته بندی کرده و از نماینده خود مطالبه می کند.

ده سال از ابلاغ مصوبه ایجاد ۲۳ منطقه ویژه اقتصادی در کشور می گذرد. مصوبه ای که به شهرستان «ری» هم اجازه داد در حوالی فرودگاه بین المللی امام خمینی (ره) با مشارکت بخش خصوصی منطقه ویژه اقتصادی ایجاد کند. حالا این منطقه ویژه در مساحتی به وسعت ۲۱۰۰ هکتار در ۳۵ کیلومتری پایتخت در حال ایجاد و تجهیز است. آنچه در چشم انداز پلان های این شهر اقتصادی تعریف شده اشتغال ۱۲۸ هزار نفر و ساخت بیش از ۷۷ هزار واحد مسکونی برای اسکان شاغلان منطقه ویژه است که این اعداد نشان از عظمت و بزرگی پروژه می دهد. بدیهی است که با راه اندازی و فعالیت این منطقه تحول بزرگی در اشتغال، حمل و نقل، اقتصاد و جامعه شهرستان ری خواهد داشت. لذا باید مسئولان مدیران، کسبه، شهروندان، سرمایه داران، سرمایه گذاران و نخبگان شهرستان خود را برای همزیستی و همسایگی منطقه ویژه اقتصادی ری آماده کنند. این آمادگی می تواند موجب تولید ثروت، مدیریت محیط زیست و استفاده درست از این ظرفیت شود. قطعاً اگر «ری» آماده تحول نباشد نمی توانیم تحول را به زور وارد این شهرستان کنیم. از مدیران هم می خواهیم در این مورد اطلاع رسانی درست و مناسبی داشته باشند و به شهروندان و سرمایه گذاران و اصناف اعتماد کنند.

سردبیر سید هادی کسایی زاده

برای انقلاب اقتصادی «ری» آماده ایم!

در سالهای اخیر مسئولان شهرستان «ری» به ویژه مدیریت استانداری و فرمانداری تلاش کردند تا فرصت های سرمایه گذاری را به جنوب تهران هدایت کنند. اما اگر شهروندان، اصناف و سرمایه گذاران «ری» آماده تحول اقتصادی و اجتماعی نباشند این مهم با چالش روبرو خواهد شد.

پایگاه خبری تحلیلی «جامعه خبر»
Jamehnews.com
گزارش های حرفه ای را اینجا بخوانید

فساد، تخلف، کم کاری و کارهای خوب را به ما گزارش دهید
۰۹۱۲۶۵۰۱۵۶۴ سردبیر

* کانال تلگرامی خبرنگار ضد فساد @Hadikasaa
* کانال آموزشی خبرنگاری @Amozeshkhabar

کاسب ستاره دار شهر «ری»

□ می گوید: حقوق و پاداشی از اتاق اصناف دریافت نمی کنم؛ رانت ندارم؛ کارم دقیق است و به کسی باج نمی دهم؛ هرچه در آمد دارم و هزینه می کنم را مستند می نویسم و این نظم در اتاق اصناف هم قابل مشاهده است.

*** با توجه به گران فروشی و احتکار گسترده در شهرستان ری خبری از اتاق اصناف نیست؟ چرا؟**

— مدت ۳ ماه است کار را تحویل گرفتیم. فعلا بخش به بخش در حال شناسایی اصناف هستیم. تاکنون اقدامات خوبی هم انجام شده است. این نکته را هم در نظر بگیرید که ساماندهی ۱۵ هزار واحد صنفی بدون پروانه کار یک شب و چند روز نیست.

*** چند مغازه در پاساژ مهدی دارید؟**

— تعداد ۳۰ مغازه

*** واقعا در ایام کرونا کرایه مستاجران را بخشیدید؟ یا شوی تلویزیونی بود؟**

— (همراه با ستاره یک به یک مغازه های اجاره ای را رفتیم و مستاجران تأیید کردند یک ماه اجاره و شارژ بخشیده شده است)

*** چرا در پاساژ مهدی آنقدر گران فروشی است؟**

— علتش خود مردم هستند. وقتی روسری ۳۰ هزار تومانی را نمی خرند و برای ۱۲۰ هزار تومانی می ایستند و چانه می زنند تقصیر فروشنده چیست؟ (البته پاسخ آقای ستاره منطقی نبود که من قبول نکردم)

لطف الله ستاره در دفاع از مدیریت پاساژ مهدی گفت: ۵۰ متر از بهترین فضای پاساژ مهدی را که ۵۰ متری ۵۰ میلیون تومان ارزش دارد به نمازخانه اختصاص دادم. سرویس های بهداشتی زنانه و مردانه هر روز برای استفاده عموم باز است و روزی ۱۵۰۰ مراجعه کننده دارد و این پاساژ در سطح شهرستان ری از هر نظر نمونه است. همینکه ۱۴۳۰ نفر از این پاساژ نان می خورند یعنی موفق بوده ایم.

*** می گویند لطف الله ستاره رانت زیادی دارد و همه زیر بلیط او هستند؟**

— مگر من بساز و بفروش هستم که بخواهم شهرداری را بخرم؟ یا پرونده ای دارم که تلاش کنم به دادستان نزدیک شوم؟ آن هم دادستانی که سلامت نفس او شهره عام است. شهرداری منطقه ۲۰ هم بدهکار نیستیم. اینها همه شایعاتی است که در این شهر طبیعی است. دخترم پرستار بیمارستان فیروز آبادی است که ماهانه چند میلیون برای افراد نیازمند از من پول می گیرد که اینها را کسی نمی داند و درست نیست منعکس شود. پسر هم در همین پاساژ مهدی کافی شاپ دارد و خودش استکان می شوید و نظافت می کند. خانه من هم در همین کوچه مشیری نزدیک میدان شهرری است و بالا شهر زندگی نمی کنم.

*** پس برای خودتان خیریه شخصی هم دارید؟**

— خیریه ها را قبول ندارم. خودم اقدام می کنم. زیاد هم دوست ندارم را بشناسند.

*** او منظم و دقیقی است. قبل از خواب می داند چقدر پول در جیب و حسابش دارد به نحوی که اگر ۵ سال قبل در بازار قدیم یک آب هویج خورده باشد درون زونکن مخصوص مخارج لطف الله ثبت کرده است. او برای یک به یک مستاجر ها و صاحبان مغازه ها در پاساژهایش پرونده دارد و اجاره نامه ها قولنامه ای نیست و همه در دفترخانه تنظیم می شود به نحوی که مولای درز کار نرود و همه چیز قانونی و شسته و رفته باشد. گفتگوی ما بیشتر از ۶۰ دقیقه نبود که بخشی از آن را منتشر کردم. آنهایی که لطف الله ستاره را می شناسند می خواهم با خواندن این گفتگو و شناختی که از او دارند قضاوت کنند و اگر نکته ای ناگفته است حتما بازگو کنند تا در شماره های بعدی هفته نامه منتشر شود. او در مورد گورستان پشت پاساژ مهدی هم گفت: مقبره خانوادگی است و ارتباطی با من ندارد.**

من هم ثبت نام کردم و امروز خوشحالم که گره کار بسیاری از اصناف را بازمی کنم و از خدامنوم این توفیق خدمتگذاری را به من داد.

*** زمین اتاق اصناف را چه کسی برای خرید پیدا کرد؟**

— ابوالفضل صادقی (رئیس اتحادیه خواربارفروشان) پیدا کرد.

*** زمین برای که بود؟**

— سعید خال (مدیر فعلی سازمان بهشت زهرای تهران) پروانه ساخت زمین برای تاریخ ۱۷ اردیبهشت ۱۳۹۷ است چرا همان سال ساختید؟

— چون برخی دوستان تنگ نظر بودند. برای اینکه من نسازم قبول نکردند.

*** حالا که شما رئیس اتاق اصناف هستید چرا نمی سازید؟**

— تمدید پروانه را در تاریخ ۱۲ اردیبهشت ۹۹ گرفتیم و به زودی پاکت های مناقصه باز می شود.

*** می گویند لطف الله ستاره کوزه طلا در زمین خریداری شده اتاق اصناف پنهان کرده بود که کار گره بخورد؟**

— (می خندد)؛ زمین دوربین مداربسته داشت. من غیر از روز کلنگ زنی یک بار هم سر زمین نرفتم. اصلا چرا باید این اقدام را انجام دهم؟ چه نفعی دارد؟ بعد هم میراث فرهنگی ۴۰ میلیون تومان گرفت و کنکاش و حفاری کرد و ۱۸ شهریور ۹۷ گفتند چیزی وجود ندارد.

*** بعد از ساخت زمین چند اتحادیه مستقر می شوند؟**

— تعداد ۴۴ اتحادیه و اتاق اصناف در هشت طبقه و چند دفتر هم برای شهرداری، اماکن و سازمان صمت دیده شده است. همراه با یک سالن آمفی تاتر برای برگزاری جلسات و برنامه ها.

*** از اتاق اصناف چقدر حقوق می گیرید؟**

— شاید باورتان نشود و باید در تاریخ تهران ثبت کنید که رئیس و اعضای اتاق اصناف شهرستان ری در این دوره یک ریال حقوق و پاداش دریافت نمی کنند.

روستای «کلین» از بخش فشافویه (شهر حسن آباد) به دنیا آمده و امروز او را به نام «آقای ستاره» رئیس اتاق اصناف شهرستان ری می شناسند. نوجوانی که در روزهای گرم تابستان ۱۳۴۹ دور میدان شهرری شاگردی مغازه «حاج محمدعلی رجیبی» را می کرد امروز صاحب چندین پاساژ، ملک و املاک به ویژه پاساژ «مهدی» دور میدان شهرری است. می گوید: با آنکه سن و سال کمی داشتم گونی های خالی سنگین برنج را خیس می کردم تا خاک کف مغازه را بگیرم و پس از آن گازوئیل روی زمین می زدیم تا خاک بلند نشود. آنقدر برای نظافت زانو می زدم که نوک زانوهایم همیشه پاره بود و حقوق روزی ۳ تومان حتی کفاف خرید شلوار را هم نمی داد. وقتی فردی روزهای سخت زندگی اش را به یاد دارد نشان دهنده آن است که برای رسیدن به این موفقیت سختی های زیادی را به دوش کشیده است. گفتگوی ما کوتاه و در مورد برخی شائبه ها بود که لطف الله ستاره یک به یک پاسخ داد.

*** کسبایی زاده: برای قدرت و شهرت کاندید اتاق اصناف شدید؟**

— ستاره: فرارمان با آقای تقی الهی (رئیس سابق اتاق اصناف) این بود که هیچ کدام کاندید نشویم تا فرصت به جوان ترها برسد. وقتی آقای الهی کاندیدا شدند،

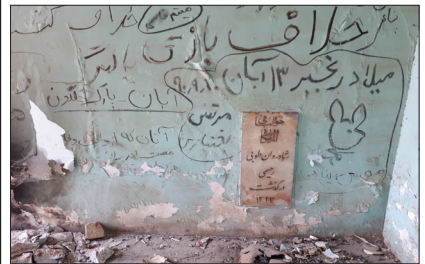
□ گفتگو از سید مهدی کسبایی زاده روزنامه نگار

قبر خواری یا مناسب سازی؟!

□ برخی از اهالی «ری» می گویند: طوری مقبره های تاریخی و خانوادگی را خراب کردند که دیگر اثری از آنها نخواهد بود. اقدامی که امامزاده عبدالله را با شائبه قبر خواری یا مناسب سازی نادرست روبرو می کند.

□ گزارش سید هادی کسایی زاده
روزنامه نگار

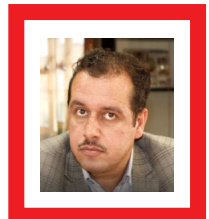
* گزارش تصویری امامزاده عبدالله (ع) تیرماه ۱۳۹۹

امامزاده عبدالله یا همان «حسین ابوعبدالله» ملقب به ایض، فرزند عبدالله ابن عباس و از نواده های امام زین العابدین (ع) است. وی در شهر قم متولد شد و در سال ۳۱۹ هجری قمری، در ری وفات یافت. او از بزرگان عصر خود و سرآمد علم و اخلاق به شمار می رفت. جد چهارمش حسن الفطس بود که در اولین قیام آل علی (ع) علیه جور و بیدادگری بنی عباس، پرچم دار بود و چون بیرق سفید و گاهی زرد در دست داشت، او را سرنیزه آل ابی طالب می گفتند. مرحوم حاج شیخ عباس محدث قمی در حاشیه کتاب منتهی الامال نوشته: «در قرب مزار حضرت عبدالعظیم قبری است ظاهر که زیارتگاه عامه است و عقبه اش منقرض شده است.» همچنین علامه قزوینی می گوید: «به احتمال قوی ابوعبدالله در عداد شیخ مفید و شیخ طوسی و از ارکان شیعه به حساب می آید.» حالا در جوار این امامزاده گورستان قدیمی وجود دارد که در آن چهره ها و شخصیت هایی مانند سردار شرفی بدر، خاندان مفخم، پورممتاز، حسن وحیدی دستگردی شاعر، مهدی برکشلی، نیما یوشیج، عمادالکتاب، یدالله سحابی، عبدالحسین تیمورتاش، شیخ خزعل و سه دانشجوی کشته شده در تظاهرات ۱۶ آذر ۱۳۳۲ (مهدی شریعت رضوی، احمد قندچی، مصطفی بزرگنیا)، عباس مسعودی موسس روزنامه اطلاعات، خاندان ماهرالنقش، محمدعلی باباییان، آیت الله لشکری و دو تنی که در ترور نافرجام شاه در سال ۴۴ به ضرب گلوله کشته شدند، صادق سرمد شاعر دهه ۱۳۳۰، خاندان سالار معتضد، عامری، ناصح و حسن وحید دستگردی و محمد علی عبرت که به ترتیب مجله ارمغان و روزنامه عبرت را در می آوردند دفن شده اند. این گورستان قدیمی و امامزاده در ۱۴ اردیبهشت ۱۳۷۸ در فهرست آثار ملی کشور ثبت شد. اما هر چند که این مجموعه زیارتی و تاریخی ثبت ملی شده اما متولیان امامزاده که از مدیران اوقاف هستند انگار تمایلی به حفظ میراث فرهنگی آن ندارند و بیشتر سیاست های خود را اجرا می کنند. این مهم تاجاییکه پیش رفت که در فاز نخست مناسب سازی قبور صحن اصلی امامزاده برخی از سنگ های قبور قدیمی و تاریخی مورد تهدید و تخریب قرار گرفت که در همان سال ها مصیبرحیم زاده، مسئول اداره میراث فرهنگی شهر ری، در گفت و گو با ایسنا گفت: طبق تفاهم میراث فرهنگی و متولیان امامزاده عبدالله، برای ساماندهی مقبره های پشت امامزاده، سنگ های پشت بقعه باید با سنگ لاشه و با حفظ سنگ های واجد ارزش انجام شود. اما صحن های دیگر اجازه ای هیچ اقدامی را ندارند. با توجه به این که قبلا بدون مجوز اقداماتی را در صحن های جلویی و بدون مجوز میراث فرهنگی انجام داده اند، بنابراین مجبور شدیم برای رفاه حال زائران مجوز به ادامه کار در همان دو صحن جلویی بدهیم که خوشبختانه سنگ قبرهای زیادی نداشتند، اما باقی مکان ها حتما باید با مجوز و نظارت میراث فرهنگی باشد. رحیم زاده، با اشاره به جانمایی ۱۳ سنگ قبر قدیمی در این دو صحن اصلی، گفت: بحث این بود که همان سنگ های قدیمی را کار کنند، روی سنگ قبرهای جدید، جانمایی همان سنگ قبرهای قدیمی انجام می شود و با برش اندازه آن ها ۱۳ سنگ قبر قدیمی سر جای خود قرار می گیرند. این مقام مسئول در میراث فرهنگی و گردشگری تاکید کرد: انجام هر گونه فعالیت در حیاط ها و بقاع متبرکه امامزاده عبدالله باید با هماهنگی میراث فرهنگی باشد.

حتی تخلفات متولیان امامزاده به شورای شهر تهران هم رسید و حسن خلیل آبادی، رئیس کمیته میراث فرهنگی و گردشگری شورای اسلامی شهر تهران هم گفت: به آنها گفتیم که «برای بقعه های قدیمی امامزاده هیچ اقدامی بدون مجوز و حضور ناظر میراث فرهنگی در امامزاده عبدالله انجام نمی شود.» حالا پس از چند سال از حاشیه های فاز نخست تخریب و بازسازی صحن اصلی امامزاده، شهروندان شهر «ری» از یک اقدام عجیب و غریب در پشت امامزاده گزارش دادند که با حضور در محل امامزاده گزارش مردمی را بررسی کردیم. آنچه که قابل مشاهده و ارزیابی بود تخریب بسیاری از مقبره های خانوادگی افراد و چهره های معروف و تاریخی است. در این مقبره ها سقف ها و دیوارها به طرز عجیبی تخریب شده و سنگ قبور را شکسته اند. در برخی از مقبره های خانوادگی هم نمونه هایی از روشن کردن آتش برای گرم کردن یا استفاده افراد مشاهده می شود. آتش زدن علف های هرزه اطراف قبور همانند سایر امامزاده های شهرستان ری هم برای خودش معمای حل نشده ای است چراکه هیچ سالی چنین بی حرمتی به قبور رخ نداده بود و سرایدارها مراقب نظافت صحن و قبور بودند. همانطور که از تصاویر جدید پیداست تخریب مقبره های خانوادگی و برخی قبور قدیمی در نگاه اول نمی تواند سهوی باشد چراکه باران و باد نمی تواند این مقبره ها را اینچنین نابود و سنگ قبور را از داخل مقبره خارج کند. وقتی موضوع را از یکی از مسئولان امامزاده سوال کردم گفت: ما مسئول نگهداری از مقبره های خانوادگی نیستیم و باید خودشان هزینه نگهداری آن را پرداخت کنند! نکته قابل تامل این است که وقتی مجموعه ای در فهرست میراث فرهنگی ملی قرار می گیرد نگهداری و مراقبت از آن با متولی مجموعه است. برخی از اهالی و مردم «ری» می گویند: این تخریب های شبانه و آرام آرام شخم زدن گورستان نشان می دهد که با نام و تابلوی مناسب سازی قبور قرار است برخی از قبور صاف شوند و این می تواند نوعی قبرخواری در روز روشن باشد که خدا عالم است. هر چند مسئولان اوقاف باید به این نحوه مدیریت خود پاسخ دهند اما جای خالی کارشناسان و مسئولان میراث فرهنگی شهرستان ری و استان تهران خالی است. در گشت و گذاری که در پشت امامزاده داشتیم هیچ تابلو و پارچه نوشته ای مبنی بر اینکه این عملیات با هماهنگی و نظارت میراث فرهنگی در حال اجرا است ندیدیم. آیا قرار است امامزاده عبدالله (ع) شهری هم عاقبتی مانند بقعه شیخ صدوق را داشته باشد؟ آیا گزارش ما اشتباه است و توهمی بیش نیست؟ آیا مدیران میراث فرهنگی از این میراث ارزشمند مراقبت می کنند؟ این سوالات در حالی است که فقط ظاهر امامزاده حفظ شده و حتی در ایام نوروز یا ماه مبارک رمضان ارتباط مستقیم رسانه ملی با صحن امامزاده برقرار می شد تا تبلیغی برای معرفی این مکان زیارتی و تاریخی باشد. اقدامی که امروز مورد اعتراض برخی از اهالی ری است که چرا ظاهر و باطن برنامه های فرهنگی تولید امامزاده عبدالله (ع) ری با هم فرق دارد؟ یک روز اینطور امامزاده معرفی ملی می شود و از سویی دیگر پشت امامزاده به این شکل ویرانه و در حال تخریب است. از مدیر اوقاف شهرستان ری می خواهیم به طور حضوری و نه با بیانیه و اطلاعیه با خبرگزاری ایرنا پاسخ خبرنگاران را روشن و شفاف بدهند.

علیرضا زندی کریمخانی در گفتگو با «مهر تابان» گفت: متأسفانه فشافویه را به نام زندان می شناسند در حالی که این زندان در حقیقت زندان بزرگ تهران است. در حالی این مجموعه سازمان زندان ها به فشافویه منتقل شد که مسائل امنیتی آن مورد توجه قرار نگرفت. در حقیقت مسائل امنیتی این محدوده را افزایش ندادند. حتی یک کالترتی در این محدوده اضافه نشده است. زندی در تشریح سایر معضلات فشافویه گفت: امروز خانواده های زندانیانی که حکم حبس ابد دارند برای دسترسی آسان تر در ابراهیم آباد ساکن شده اند. مسکن مهری که داخل حسن آباد در شهرستان ری وجود دارد امکانات زیربنایی لازم را ندارد و زندان در این شهرستان مشکلات بسیاری را فراهم کرده است. متأسفانه در تصمیم گیری های کلان هنگامی که می خواهند انتقالی به شهرستان ری داشته باشد باید نظر خواهی ها از مردم این شهرستان که قطعاً بهترین کارشناسان هستند، انجام شود.

رئیس شورای شهر حسن آباد

حبس ابد در فشافویه

زندان بزرگ تهران با این جمعیت حدود ۲۰ هزار نفری در حقیقت یک شهر محسوب می شود که به شهرهای ری اضافه شده است. آیا زیرساخت های لازم برای این محدوده تعیین شده است؟ آب و گاز زندان ها از شهر حسن آباد تأمین می شود و این سازمان ها بدهی های گسترده به دستگاه های مختلف شهر حسن آباد دارند که موجب جلوگیری از توسعه زیرساخت ها در این شهر شده است. همچنین در بخش پساب هم که به سمت بخش های ما سرازیر می شود اختصاص عادلانه ای صورت نمی گیرد. امروز شهرستان ری سرریز مشکلات تهران شده و حتی پساب های نیز به صورت منصفانه تقسیم نمی شوند. زندی ادامه داد: وقتی قرار شد سازمان زندان ها به بخش فشافویه منتقل شود صورت جلسه های میان فرمانداری و شهرداری تهران تنظیم شد تا امکاناتی همچون حمل و نقل جاده ای و امکانات زیربنایی برای این محدوده تعیین شود که متأسفانه این کار انجام نشد.

زندگی کریمخانی در مورد بخش دیگری از مشکلات مانند چالش های شهرک صنعتی شمس آباد هم سخن گفت و اظهار کرد: مبنای دفن زباله های شهرک صنعتی چیست؟ نخاله ها را چگونه و کجا می ریزند؟ چرا شمس آباد از بالا به پایین حسن آباد را نگاه می کند؟ نکته دیگر در مورد عوارض بلیط فرودگاه امام خمینی (ره) است که چیزی عاید شهر نمی شود. و مهمترین چالش این روزها هم مشکل آب است که باید طبق قانون سهم حق آب حسن آباد فشافویه از سد کرج داده شود اما این اقدام صورت نگرفته است. باز هم تاکید می کنم که باید مشکلات و چالش هایی که زندان بزرگ تهران برای شهر حسن آباد ایجاد کرده رفع شود در غیر این صورت به زودی شاهد وضعیت اسفبار در این شهر خواهیم بود. این تعداد زندانی یعنی تردد بیش از ۱۰۰ هزار نفر که با زیرساخت ها و امکانات موجود شهر پاسخگو نخواهیم بود.

غول های اقتصادی در راه «ری»

منطقه ویژه اقتصادی «ری» بر اساس مصوبه مجلس شورای اسلامی فرصت مناسبی برای تحول اقتصادی و اجتماعی این شهرستان تاریخی و مذهبی محسوب می شود. حالا غول های اقتصادی ایران و جهان خود را برای حضور در این منطقه آماده می کنند.

غول های اقتصادی، نخبگان صنعت، سرمایه گدازان، سرمایه گدازان، شهر وندان و داندیش اینجاست سرمایه گذاری خواهند کرد.

کارت سرمایه گذاری

درخواست بازرسی از «خانلق»

از دیدگاه یک خبرنگار تحقیقی، روستای «خانلق» به هیچ عنوان امکانات و مدیریت حرفه ای برای روستای گردشگری و توریستی ندارد و باید مسئولان چالش ها و حاشیه های آن را رصد و برطرف کنند.

گزارش تصویری از روستا «خانلق»

تیرماه ۱۳۹۹

حرف بزیم یا نقد و پیشنهادی داشته باشیم چون فضا در این روستا برای مشارکت محیا نیست. سوال ما این است که چرا دیوارکشی برای همه ممنوع است اما فلان آقای مسئول در روستا می تواند دو چاه کشاورزی به صورت غیرقانونی برای اقامش حفر کند؟ چرا باید کارگر اداره روستا کارهای شخصی فلان مسئول را در زمین کشاورزی اش یا در فلان شهر برای همسر فلان مسئول انجام دهد؟ چرا باید پسر رئیس شورا استخدام شورا شود در حالی که این کار غیرقانونی است. چرا دهیار باید ۷ تا ۸ سال دهیار باشد؟ مگر این روستا افراد دیگری برای شورا یا دهیاری ندارند؟ یکی از اهالی می گفت: یکی از خیرین خوب شهر یک دستگاه «خاور» را به روستا اهدا کرد اما هیچ اثری از آن نیست. مگر اموال دهیاری و روستا حساب و کتاب ندارد؟ برخی از اهالی روستا که توانستیم با آنها گپ بزیم نقد شدیدی به اعضای شورا و دهیاری داشتند و معتقد بودند حق آنها ضایع شده و باید وزارت کشور و سازمان بازرسی کل کشور برای بازرسی دقیق از اسناد و مدارک شورا وارد شوند. یکی از اهالی می گفت: یک خانه ۲ طبقه در خیابان اصلی روستا در حال ساخت بود که مجوز آن را دهیاری داده بود اما پس از مدتی مشخص شد غیرقانونی بوده است و عملیات آن متوقف شد. (عکس آن در این صفحه قابل مشاهده است). نمی خواهم در مورد جزئیات آن حرفی بزیم چون باید مراجع صالح به آن رسیدگی کنند اما سوال این است که اگر غیرقانونی بوده چرا تا این مرحله پیش رفته است؟ مورد دیگر در این روستا حمله نیروهای دهیاری به یک رستوران به دلیل فیلمبرداری صاحب رستوران از کتفی خیابان بود که پرونده به فرمانداری «ری» رسید و عوامل دهیاری محکوم شدند و رسیدگی در شورای حل اختلاف ادامه دارد. همه این حاشیه ها نشان می دهد که نام دهکده توریستی دیگر زینده این روستا نیست و باید این نام تغییر یابد و یا اینکه مسئولان تحول جلدی در مدیریت روستا ایجاد کنند. بعنوان روزنامه نگار این روستا را در دستور کار بررسی و نظارت قرار خواهم داد.

سید هادی کسایی زاده/ ابتدای روستا تابلوی بزرگ و زیبایی نوشته شده: «به دهکده توریستی خانلق خوش آمدید»؛ اما وقتی وارد روستا شدم شاهد ویرانه هایی از بافت قدیمی، عدم نظافت مناسب روستا، زباله سوزی غیرقانونی، نبود روشنایی در برخی خیابان ها و کوچه ها بودم و از همه مهمتر هیچ نشانه ای هم از توریستی بودن روستا نبود. آنچه در روستاهای توسعه یافته و به ویژه توریستی حائز اهمیت است مدیریت و توانمندی در درآمدیادار، اشتغال، کیفیت زندگی، مشارکت اجتماعی، توسعه ارتباطات، توانمندی اجتماعی، کیفیت مسکن، امید به آینده و مهارت های فنی و حرفه ای است که در این روستا به هیچ عنوان قابل مشاهده نیست. بدیهی ترین انتظار از یک روستای توریستی فعال بودن خانه ها و مکان های پذیرای توریست یا همان بوم گردی است که در این روستا دیده نمی شود. این در حالی است که گردشگران باید این فرصت را داشته باشند که به طور مستقیم فعالیت های دامداری و کشاورزی را تجربه کرده و در زیست بوم منطقه به طبیعت گردی بپردازند.

گفتگو و گپ زدن با اهالی روستای توریستی «خانلق» زوایای پیدا و پنهانی را روایت می کند که قابل تامل است. اهالی می گویند: در روستا بسیاری از مشاغل یا امکانات لازم و ضروری وجود ندارد که می توان به آرایشگاه، ورزشگاه، حمل و نقل عمومی، داروخانه، پزشک، سوپرمارکت کامل و ... اشاره کرد که لازمه این روستا است. نکته دیگر زمین های متعلق به بنیاد مستضعفان است که تکلیف سند آنها مشخص نشده و برای همین بیش از ۵۰ خانه روستایی بدون سند رها شده است. بعنوان مثال یکی از همین زمین ها از سوی دهیاری روستا برای ساخت ورزشگاه خصوصی «آرشنا» اختصاص داده شد که برخی اهالی می گفتند هم اکنون حدود ماهانه ۲۰ میلیون تومان از سوی این مجموعه ورزشی به دهیاری واریز می شود اما شنیده شده با بنیاد چالش هایی رخ داده است. برخی از اهالی روستا از مدیریت شورای اسلامی و دهیاری گلایه داشتند و گفتند: زیاد نمی توانیم

حریم خواری شهرداری «ری»

حدود ۲ سال قبل قاضی دستور بازگرداندن پرونده های محدوده حریم بخش کهریزک از سوی شهرداری منطقه ۲۰ و منطقه ۱۹ را صادر کرد اما شهرداری تهران تن به اجرای دستور قاضی نداده است.

و سفت تر وارد میدان شود. این اقدام شهرداری تهران می تواند لطمه زیادی به برهم زدن نظم شهری و نظارت ها وارد کند. یکی از آسیب ها در بحث حریم شهری، برگزاری مناقصات صوری است. برای مثال چند مالک و زمین خوار بزرگ که زمین های اطراف شهرها را با قیمت های بسیار پایین خریداری کرده اند برای اینکه زمین های خود را در محدوده شهر وارد کنند، با توجه به روابط و لابی هایی که در سیستم مدیریت شهری دارند، یکی از شرکت های مهندس مشاور شهرداری را که قبلا با آنها هماهنگ کرده اند را در مناقصه برنده اعلام می کنند و سپس از آن شرکت می خواهند که خط محدوده شهر را به گونه ای ترسیم کنند که زمین های آنها در این محدوده قرار گیرد. این فقط یکی از نمونه هایی بود که برای مثال آوردن تا عمق فاجعه را درک کنید. این در حالی است که بانظارت بخشداری هر گونه سوء استفاده احتمالی جلوگیری شده و از همه مهمتر درآمد حاصل از حریم صرف توسعه و بهسازی روستاها و قلمرو حریم خواهد شد. بعنوان مثال در همین محدوده سالهای سال است روکش آسفالت ها ترسیم نشده و یا زمین های خاکی و پاتوق معتادان بالای جان ساکنین شده است. موفقیت در سیاست ها، برنامه ها و طرح های مرتبط با محدوده حریم شهری، نیازمند شکل گیری سطح قابل اعتمادی از اراده ملی، منطقه ای و محلی است و در غیر این صورت به نتیجه مطلوب دست نخواهد یافت.

به گزارش هفته نامه مهرتابان، در نامه موسوم به حکم قضایی مورخه ۶ مردادماه ۱۳۹۷ که با امضای رئیس حوزه قضایی بخش کهریزک صادر شده است و به استناد ماده ۱۴ قانون و ضوابط تقسیمات کشوری و ماده ۴ قانون حریم و محدوده شهر، روستا و شهرک مصوب ۱۳۸۴ در اجرای ماده ۹۵ قانون شهرداری ها با عنایت به نامه شماره ۹۶۱/۱۸۱۸۷ مورخ ۳ مرداد ۱۳۹۶ استاندار تهران و نامه شماره ۱۳۴۳۰/۳۰۰ مورخ ۲۴ خردادماه ۱۳۹۶ پیروز حناچی معاون وقت معماری و شهرسازی و دبیر شورای عالی معماری و شهرسازی وزارت، متأسفانه شهرداری منطقه ۱۹ و ۲۰ تهران از ارسال پرونده های ساختمانی حوزه حریم به بخشداری خودداری می کند. اما چرا شهرداری تهران نباید پرونده ها را تحویل بخشداری کهریزک دهد؟ آیا برای شهرداری منطقه ۱۹ و ۲۰ منفعتی دارد؟ پاسخ بسیار روشن است. عوارض ساختمانی و پسماند که این دو شهرداری (۱۹ و ۲۰) از صدها انبار و کارگاه و کارخانه این محدوده به دست می آورد میلیاردها تومان ارزش دارد و هیچ وقت این لقمه چرب را از دست نخواهند داد. چون اگر حریم دست بخشداری باشد تعرفه عوارض بر مبنای تعرفه روستایی و با نرخ پایین تری حساب و کتاب می شود. آیا شهرداران دو منطقه برای عدم اجرای قانون باید محاکمه شود؟ پاسخ به این سوالات هم روشن است اما زور سیاسی بر زور قضایی می چربد به شرطی که این بار دادگستری استان تهران رسماً

□ چرا برخی از ایثارگران، نخبگان، افراد خاص و مورد اعتماد جامعه از مسیر اصلی خارج می شوند و اقدام به تخلف و فساد می کنند؟ آیا شنیدن این پرونده موصوف به فساد موجب کاهش اعتماد عمومی به قشر خاص جامعه نمی شود؟

شاید سوال کنید چرا باید یک شهر کوچک نزدیک به شهرستان ری دادیاری و دادستانی ویژه و اختصاصی و مستقل باید داشته باشد؟ پاسخ بسیار روشن است. بخش کهریزک از موقعیت بسیار استراتژیک و حساس برخوردار است. فعالیت گروه پدافند هوایی پایتخت، فعال بودن سایت موشکی تهران، وجود مراکز امنیتی، استقرار و فعالیت شهرک صنعتی شورآباد، تهران، صدرآباد و احمدآباد؛ فعالیت و استقرار مرکز حمل و نقل و باربری تهران که در خاورمیانه کم نظیر است، فعالیت مرکز زیاله آرادکوه، استقرار مسکن مهر، وجود ۲ آسایشگاه بزرگ سالمندان و معلولان کهریزک، فعال بودن بیش از ۱۲۰۰ انبار بزرگ تهران و جاده ترانزیتی به بیش از ۱۷ استان کشور از مهمترین دلایل ایجاد حوزه قضایی مستقل برای بخش کهریزک است. آنچه از گزارش خروج بیان شد روایت تلخی است که هر روز در کشور رخ می دهد. برخی از آنها شناسایی و با آنها برخورد شده و برخی همچنان مسکوت است. امیدواریم بخشداری کهریزک با وسعت زیادی که دارد بتواند با تمامی فشارها، تهدیدها و ناملایمات صف اول مبارزه با فساد را خالی نکند چرا که اقدامات صورت گرفته در ماه های اخیر امید و اعتماد به دولت را برای شهروندان این شهر به همراه داشته است.

شدند باشد. که این نیاز به یک آسیب شناسی دارد. امین بابایی بخشدار کهریزک در مورد این پرونده به مهرتابان گفت: ۱۶ تیرماه ۱۳۹۹ با ۱۰ لودر و ناوگان لجستیک همراه با نیروی انتظامی و دادستان حکم تصرف را اجرا کردیم. این حکم از سوی شورای حفظ حقوق بیت المال صادر شده بود. بابایی اظهار کرد: تمامی زهکش های زمین ها از بین رفته و باید دوباره به حالت اول بازگردد. امروز به جرات می توانم بگویم که ساخت و ساز غیرمجاز در بخش کهریزک به صفر رسیده و به سختی نظارت داریم. اظهارات بخشدار کهریزک در حالی است که این بخش دادیاری و دادستانی ندارد.

بخش کهریزک از موقعیت بسیار استراتژیک و حساس برخوردار است. از این رو نیاز است تا حوزه قضایی مستقل در این بخش تشکیل شود.

تهران را برای تغییر کاربری ۵ هکتار زمین از اراضی ملی بگیرد تا در آن اقدام به تولید کمپوست و پرورش قارچ کند. ایام تعطیلات نوروز و پس از آن تعطیلی کشور به دلیل شیوع بیماری کرونا موجب می شود که این فرد باز هم با حمایت های خاص آرام آرام زمین ۵ هکتاری را گسترش داده و اقدام به تصرف ۲۱۲ هکتار کند. پس از اطلاع مسئولان هشدارها به او انجام می شود اما حتی ۲ اخطار کتبی هم کارساز نبود تا اینکه حکم قضایی برای رفع تصرف زمین ها صادر می شود. نکته جالب و قابل تأمل این بود که با وجود حکم قضایی باز هم او به کار خود ادامه داد. از این رو بخشداری کهریزک در ماه های اخیر رفع تصرف این زمین را در دستور کار خود قرار داد. سوال اینجاست که چرا با وجود اینکه جانبازان و ایثارگران و نخبگان اکثراً افراد متعهد هستند برخی از آنان گاهی از مسیر اصلی خارج می شوند و اقدام به تخلف و فساد می کنند؟ آیا شنیدن این پرونده ها موجب کاهش اعتماد عمومی به قشر خاص جامعه نمی شود؟ رسانه وظیفه دارد اتفاقات به ویژه تخلفات رخ داده را اطلاع رسانی کند که نشان دهنده قدرت و اقتدار برخی مسئولان و دستگاه قضایی در برخورد با متخلفان است حتی اگر در برخی پرونده ها افرادی که از مسیر انقلاب خارج

مهرتابان-سید هادی کسائی زاده/ «خروج» نام آخرین ساخته ابراهیم حاتمی کیا کارگردان خوشنام سینمای ایران است. فیلمی که داستان کشاورزانی را روایت می کند که به دلیل ایجاد یک سد، برای بدست آوردن حق آبه خود هر کدام با یک تراکتور راهی میدان پاستور تهران، دفتر ریاست جمهوری می شوند. حرکتی که مورد توجه مردم و حتی رسانه ها قرار می گیرد. اما در میان راه گروه های امنیتی با پرچسب «خروج» از مسیر انقلاب و برهم زدن امنیت ملی مانع رسیدن آنها به پاستور می شوند. در میان این کشاورزان یک همسر شهید و چند زرمنده و پدر شهید هستند که در انتهای فیلم فقط یک پدر شهید راه را به تنهایی طی می کند و سایرین با موسسه مسئولان از ادامه راه منصرف می شوند و هنگام بازگشت به روستا مورد اعتراض مردم قرار می گیرند. چون آنها از راه حق و عدالت خواهی و مبارزه برای رسیدن به حقوق خود به دلیل ترس خارج شدند. ماجرای پرونده زمین خواری در «چمبورک» از پلاک ثبتی سعید آباد از توابع شهر کهریزک هم شباهت نزدیک از نوع دیگری به ماجرای فیلم سینمایی «خروج» دارد. در این پرونده یک جانباز دوران جنگ تحمیلی با حمایت های خاص موفق می شود تا مصوبه ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی استان

فروش و عرضه دام در برنامه های خود ببینند تا آنها متضرر نشوند. اما در کل ساماندهی دامداری های پراکنده و ویژگی های منحصر به فردی دارد. اولاً تضمینی برای عرضه دام سالم و تأیید شده از سوی اداره دامپزشکی خواهد بود. دوم اینکه قیمت دام هم مورد نظارت قرار می گیرد. سوم عدم تخریب زمین های کشاورزی در اطراف جاده ها و روستاها را به همراه خواهد داشت. چهارم و از همه مهمتر اینکه شهروندان برای خرید گوسفند نیاز نیست روستا به روستا جستجو کنند و به آسانی در یک مرکز مورد تأیید و نظارت اقدام به خرید و حتی ذبح می کنند. امیدواریم این مهم به زودی محقق شود و خواسته دامدارها هم احترام گذاشته شده و اجرا شود.

روستاهای دیگر گله های زیادی از گوسفندان زمین های کشاورزی را تسخیر کرده و به مرکز فروش دام زنده تبدیل شده اند. با چند نفر از چوپان ها گفتگو کردم و آنها گفتند: متمرکز شدن دامداری ها خوب است و ما موردی نداریم اما سالهای سال است که مشتری ها ما را در این مکان می شناسند. حتی یک بار ۱۰۰ متر جابجا شدیم و شاهد بودیم که مشتری به مکان دیگری رفته است. مسئولان چقدر تضمین می دهند که با انتقال ما به آن مرکز مشتری تا آنجا می آید؟ اظهارات دامدارها و چوپان ها هم در نوع خود قابل تأمل است و باید بخشداری و مدیران مسئول اجرای این طرح ساماندهی ساز و کار تبلیغات و هدایت مستقیم شهروندان را به مرکز

مشاهده دامداری های پراکنده در اطراف جاده ها و روستاهای شهرستان ری چالش هایی را به همراه داشته است. به گزارش مهرتابان به تازگی اختطاریه جدیدی به دست چوپان های حاشیه ای شهرستان ری رسیده که نشان از کوچ اجباری دارد. در این اختطاریه آمده است: احتراماً بدینوسیله به جنابعالی اخطار می گردد حداکثر تا تاریخ ۲۱ تیرماه ۱۳۹۹ نسبت به جمع آوری و انتقال دام و تجهیزات موجود، به مرکز فروش و عرضه دام زنده «سامان دام» یا «آرین تیس» اقدام نمائید. بدیهی است پس از پایان مهلت قانونی برابر مقررات اقدام خواهد شد. این اخطار دامپزشکی شهرستان ری در حالی است که در اطراف جاده روستای گلحصار و برخی

گزارشی از انتهای شهر

کوچ گوسفندان

مسافرخشی که کارگردان شد!

عاشق روستای «گلحصار» است و با اینکه امروز به تهیه کننده و کارگردانی مطرح در عرصه هنر تبدیل شده اما همچنان در همین روستا سکونت دارد.

به مقام تهیه کنندگی و کارگردانی رسانده افتخار کنند. افتخاری که ارزش و لذت آن را مسئولان شهر نخواهند برد چون تعهدی به هنرمندان ندارند. او از سال ۱۳۸۷ به عرصه سینما ورود پیدا کرد و تاکنون در فیلم ها و سریال های بسیاری به عنوان بازیگر و تهیه کننده نقش آفرینی کرده، آثار سینمایی و تلویزیونی همچون «اسرار نهران»، «سرنوشت»، «بوم رنگ»، «خیابان یکطرفه»، «شمال و جنوب شهر»، «باز باران»، «پنج روایت»، «بدون تاریخ، بدون امضاء»، «دریا ماهی پرنده»، «آینده» و ... است. افراد و چهره هایی مانند حسین الماسی در شهرستان ری کم نیستند که مسئولان از آن بی خبرند. شاید

همین کم توجهی موجب شده تا نخبگان شهرستان ری به تهران کوچ کنند تا استعدادهایشان شکوفا شود. به دهیاری روستای «گلحصار» پیشنهاد می کنم که برای افراد شاخص و نخبه و فرهنگی این روستا تسهیلات و جایگاه ویژه ای در نظر بگیرند تا مقام و ارزش آنها بعنوان الگو برای کودکان، نوجوانان و جوانان روستا تبیین شود.

و بازیگری در شهر ری داریم! حسین الماسی این روزها در کنار کار به دانشگاه هم می رود تا با مدرک کارشناسی کارگردانی مسیر و هدفی که در نظر گرفته بود را بهتر طی کند. وقتی سوال کردم از اداره ارشاد شهرستان ری یا مسئولان شهری که در آن زندگی می کنی چه خواسته ای داری؟ خندید و گفت: هیچ! به اعتقاد من زهرآلوده ۱۸ ساله و علی ۱۵ ساله فرزندان «حسین» داستان ما باید به پدری که خود را از اتفاق مسافرخشی با پراید در یک روستا

مهرتابان/ روزهایی که «حسین» با پراید در مسیر گلحصار به شهری مسافرخشی می کرد، آرزویش رسیدن به هدفی بود که برای آن شب و روز برنامه داشت. حالا تیم فیلمبرداری با ۲۰ نفر از عوامل تولید سوژه این روزهای اهالی «گلحصار» هستند. فیلم سینمایی که تهیه کنندگی آن را حسین الماسی فرزند و ساکن «گلحصار» برعهده دارد. وقتی از او سوال کردم چرا این روستا را برای لوکیشن فیلم انتخاب کرده اید گفت: روستای خودمان است! دوست دارم در روستایی که بزرگ شدم و زندگی کردم کار کنم؛ این روزها «حسین الماسی» در حال ساخت فیلم سینمایی «بی فروغ- ختم به خون» است که با محور آسیب های اجتماعی نوشته شده است. قرار است این فیلم ۹۰ دقیقه ای در رقابت جشنواره فجر امسال در بخش هنر و تجربه شرکت کند. «حسین» هنوز هم ساکن روستای «گلحصار» است و اهالی سینما او و کارهایش را کم و بیش می شناسند اما متأسفانه اداره ارشاد شهرستان ری زیاد خبری از او ندارد و شاید اصلاً نمی داند چنین تهیه کننده، کارگردان

گزارش تصویری
وضعیت روستای امین آباد

مرثیه ای برای «امین آباد»

برخی از اهالی روستای گویند با این همه مشکل و چالش چگونه دهیار برگزیده استان شده است؟

شود اما پاسخی ندادند. امروز هم مجبورم با آب لجن و پس آب فاضلاب درختان آن را آبیاری کنم. یکی از تصاویر قابل تأمل در روستای «امین آباد» یک قایق موتوری است که تصور می شود متعلق به یکی از نیروهای نظامی است که در گوشه ای رها شده است. زمین های خاکی آلوده روستا که محل بازی تابستانه کودکان شده تصویر ناخوشایندی از حقوق شهروندی را نشان می دهد. این در حالی است که بخشی از هزینه های روستا با شهرداری منطقه ۲۰ و بخشی هم با دهیاری است و مشکل مالی خاصی برای رفع این چالش ها ندارند و فقط مدیریت خوب و درست نیاز است تا یک به یک چالش ها رفع شود. واقعا با مشاهده و اعلام این مشکلات مبنای انتخاب دهیار نمونه چگونه بوده است؟

یک رویاست. جولان سگ های ولگرد و وضعیت اسفبار آسفالت کوچه ها و خیابان ها بخش دیگری از گلابه اهالی بود که یک به یک قابل رویت و مشاهده بود که حقیقت داشت. یکی از اهالی از فروشندگان هروئین و مواد مخدر در روستا گلایه داشت و می گفت: امنیت اخلاقی و روانی روستا را این معتادان بهم زدند. تمامی این گلایه ها و نقدها بعلاوه وضعیت دردناک کارخانه بزرگ سیمان تهران کامل تر می کند. کارخانه ای که روزانه مقدار زیادی هوای آلوده را بی توجه به روستاهای اطراف منتشر و توزیع می کند. با یکی از اهالی روستا گفتگو می کردم که می گفت: سالهای سال است ۲۲۰۰ متر زمین کشاورزی و باغ دارم و پیشنهاد دادم به کمترین قیمت به دهیاری روستا بفروشم تا تبدیل به فضای سبز و استفاده عموم

موش های فاضلاب در سطح روستا بیشتر شده است. بوی تعفن و هجوم حشرات به دلیل کانال فاضلاب و آب رویاز که خطر زیادی هم برای کودکان دارد بخش دیگری از مشکلات روستای «امین آباد» است. اهالی روستا می گفتند: در دولت قبل بخشی از مسکن مهر در روستای «امین آباد» ساخته شد و امروز دودش در چشم تمام اهالی می رود چراکه خدمات مناسبی برای این تعداد جمعیت ارائه نمی شود. زباله های ساختمانی و زمین های خاکی حاشیه مسکن مهر «امین آباد» و جوی های آب عمیق به عمق ۸۰ و عرض ۶۰ تا ۷۰ سانت خطر زیادی برای کودکان و اهالی دارد و مرکز شیوع بیماری هاست. این روستا با جمعیت بیش از ۱۵ هزار نفر یک مدرسه راهنمایی دخترانه ندارد که البته انتظار داشتن استخر یا پارک

مهرتابان/ در شماره گذشته هفته نامه «مهرتابان» با دهیار روستای «امین آباد» گفتگوی کوتاهی داشتیم که بعنوان دهیار برتر معرفی شده بود. برخی از اهالی «امین آباد» در گپ و گفتی گفتند هیچ رضایتی از دهیاری ندارند و تعجب می کنند که دهیاری این روستا برگزیده شده است. با حضور در «امین آباد» و گفتگو با اهالی و بازدیدهای میدانی مواردی مشاهده شد که قابل تأمل است و بهتر است فرماندار «ری» و مجموعه استانداری تهران به آن توجه کنند. در انتهای روستای «امین آباد» و خیابان ریخته گران کارگاه های تولید لوستر و برنز دیده می شود که بدون ساماندهی و رعایت نکات زیست محیطی و رعایت ضوابط سالهای سال است که فعالیت می کنند. همچنین به دلیل کوتاهی در جمع آوری به موقع زباله ها تردد

گزارشی کوتاه از کهریزک

شهرک صادق آباد جزیره گمشده!

تکیه زده بودند بی آنکه بدانند حقوق اجتماعی آنها چیست و چرا تاکنون این حق به آنها داده نشده است. چرا زمین فوتبال یا ورزشگاهی ندارند؟ چرا محلی برای کتابخانه یا مکان تفریحی ایجاد نشده و چرا باید در میان زباله های ساختمانی قدم بزنند و قرار و مدار بگذارند؟ آنها حتی بعد از غروب آفتاب هم حق عبور و مرور ندارند چون هیچ سیستم روشنایی برای آنها دیده نشده است. اسمش این است که در کنار پایتخت زندگی می کنند و بخشی از شهرستان ری هستند اما توجهی به آنها نمی شود. با این حال امیدوارم این گزارش نتیجه خوبی برای اهالی داشته باشد و چالش های آنها مثل سایر مناطق خوب شهر برطرف شود.

بدون استفاده رها شده و هنگام وزش باد خاک زیادی را روانه خانه های می کند. اگر همین اتفاق برای شهردار با اعضای شورای شهر منطقه رخ می داد چه اقدامی می کردند؟ گاهی از صبوری شهروندان جنوب تهران متعجب می شوم که با این همه چالش ها و نبود امکانات صدایشان به گوش مسئولان نمی رسد. در این سالها آنها مشکلات زیادی را تحمل کردند اما رسانه های شهرستان ری دائم در حال تعریف کردن بودند. چرا باید کودکان ۳ تا ۸ ساله با توله سگ های آلوده و کثیف در زمین خاکی شهرک بازی کنند و سرنگ های آلوده معتادان اسباب بازی آنها باشد؟ صحنه هایی که به چشم دیدم و فیلم گرفتم بسیار تأسف بار بود. نوجوانان کنار دیواری

مهرتابان/کسبای زاده-خبرنگار/ در بخشی از شهر کهریزک، شهرکی به نام «صادق آباد» قرارداد که اهالی این شهرک گلایه های قابل قبولی داشتند اما مسئولان شهر در سالهای قبل به آن بی توجه بوده اند. با حضور در میان شهروندان این بخش از شهر کهریزک نکات قابل تأملی مشاهده شد. جدای از تراکم اتباع افغان، پاتوغ معتادان متجاهر موجب نگرانی شهروندان این منطقه شده است. در انتهای شهرک کنار یکی از انبارها زیر درختان کاج هر شب معتادان زیادی تجمع کرده و اقدام به خرید و فروش و استعمال مواد مخدر می کنند که این اقدام در روز هم قابل مشاهده است به نحوی که با چند نفر از آنها گفتگو کردم. زمین خاکی وسیعی هم در شهرک

صدای مردم

بدون سانسور حرف شما را منتشر می کنیم. امانتداریم و دغدغه های شما پیگیری خواهد شد. اعتماد کنید ...
۰۹۱۲۶۵۰۱۵۶۴

* سکوت حراست و شهرداری باقرشهر!

پس از انتشار خبر ارسال پرونده شهردار باقرشهر به مراجع نظارتی عکس العملی دیده نشد. انگار آقایان عادت کردند و تخلفات شهرداری نوعی کلاس کار محسوب می شود. / شهروند باقرشهر

* شهر ری شهرداری ندارد!

در سطح شهر که قدم بزیند متوجه می شوید که این شهر خودگردان است. چیزی به نام شهردار نداریم. تصور می کنند شهرداری فقط کارهای عمرانی است. شادی و طراوت از شهر رفته و نظارت ها ضعیف شده است. فعالیت های فرهنگی و تفریحی و شادی دیگر دیده نمی شود و انگار برای آقایان روح و روان مردم مهم نیست. یادم هست در بیشتر محلات و خیابان ها همیشه چادرهای فرهنگی و موسیقی و ... برپا بود. / کاسب بازار

* ببخشید ما می ترسیم صحبت کنیم

تشریف آورده بودید به روستای ما و از مشکلات سخن گفتید. من به خانه رفتم و در را بستم. پیامک زدم عذرخواهی کنم. ما نمی توانیم علیه دهیارمان حرفی بزنیم. همه دستشان با هم است. اگر حرفی بزنیم در روستا انگشت نما می شویم. ممنون که خودتان سر می زنید.

* لطفا با فرمانداران شهرستان ری مصاحبه کنید چه کردند؟

۶۵ سال سن دارم و نمی دانم فرماندار شهر من کیست؟ آن هم از دنیای فضای مجازی و انفجار اطلاعات ... اطلاع رسانی ضعیف است. باز هم دم شما گرم که کاغذ پاره ای داخل خانه ها و مغازه ها می اندازید تا بدانیم چه خبر است. دلم می خواهد بدانم چه افرادی فرماندار بودند و چه کردند. برای نوه هایم تعریف کنم.

* مطمئن هستید کسی پشت شما نیست؟

با چه جراتی این مطالب را می نویسید! اینجا شهری است اخوی جان ... هر چیزی باب میل آقایان نباشد خورده می شوید. اگر به خودت رحم نداری به فکر زن و بچه هات باش... دفعه آخرت باشه برخی چزندیات را می نویسی ... برو از گل سنبل گزارش بگیر و کاری به روستاها نداشته باش

* اگر خواستید می توانم هر تانیه آمار پادگان را بدهم!

خانه ما دیوار به دیوار یک پادگان در کهریزک است. اگر خواستید می توانم آمار بدهم. همینکه به ما کاری نداشتند و ساختیم خودش لطیفه سال است. قانون را خواندم دیدم این کار غیرقانونی بوده اما شد. / فلافلی

* مرکز هاشمی نژاد کهریزک وقف نیست!

یک گزارشی تحقیقی از این مرکز شهید هاشمی نژاد کهریزک بگیرد. مثلا برای معلولان است اما دریش بسته شده و دارد خاک می خورد. شنیدم این مرکز دیگر وقف نیست و در سالهای آینده ورثه می خواهند برج سازی کنند. جالب است. / یک دانشجو

* قضیه اتحادیه خزاران چی بود؟

نسبت فامیلی موجب نشود در مورد اتحادیه خزاران سانسور کنی برادر ... مثل همیشه شفاف و حرفه ای باش آقا سید / یک بسیجی

صفحه آخر گفتگو

هفته نامه سر اسری مهرتابان
ویژه نامه شهرستان «ری»
شماره: ۲۲۳
۲۳ تیرماه ۱۳۹۹
کانون همبستگی فرهنگیان ایران
سردبیر: سید هادی کسائی زاده
تلفن: ۰۹۱۲۶۵۰۱۵۶۴
تهران-خیابان دستواره-خیابان
غیبی- پلاک ۵

رسول الله(ص): ای علی! با ترسو مشورت مکن؛ زیرا راه حل مشکل را بر تو تنگ می کند، و با بخیل مشورت مکن؛ زیرا تو را از هدف باز می دارد، و با حریص مشورت مکن؛ زیرا آزمندی را در نظرت زینت می دهد.

* برگری از کتاب «حرف دل» اثر شاعر خوشنام دکتر حسینعلی مهبادی:

حرف دل گوئی به نا محرم اگر
غوغا کنی / سفره دل نابجا نبود
رواگر واکنی / هر زمان و هر کجا با
هر که حرف دل مگو / کن تحمل
جان من تا همدلی پیدا کنی

عکس نوشت

این «چادر» حامی ندارد!

گروهی از خواهران حوزه ۳۶۳ و ۳۶۴ بسیج شهرستان «ری» به مناسبت هفته کرامت و روز عفاف و حجاب اقدام به برپایی چادر فرهنگی در خیابان حرم شهر «ری» کردند. ایستگاه کتابخوانی، آموزش قرآن به کودکان، دنوشته شهیدا، قرائت صلوات و ایستگاه نقاشی بخشی از اقدامات این گروه جهادی است. البته برای تشویق کودکان و به ویژه دخترخانم ها به حجاب هدایایی مانند گلدان زیبای گل، کتاب و روسری هم هدیه می دهند. حتی در روز میلاد آقا امام رضا(ع) پرچم متبرک ثامن الائمه(ع) در این چادر در معرض دید و تبرک زائران قرار گرفت. اما اقدام مسئولان شهرستان «ری» خستگی را بر تن این عزیزان گذاشته است. به راستی چرا هیچ حمایتی از این اقدامات فرهنگی نمی شود؟ یعنی شهری آتقدر فقیر است که نمی تواند هزینه هدایای این گروه جهادی را برای تشویق جوانان به حجاب تامین کند؟ فقط می توانم بگویم که آقایان کمی تامل کنید و انصاف داشته باشید. آنها خالصانه کار فرهنگی می کنند و شما باید حمایت کنید.

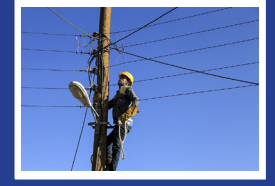
هفتاد و دو روستای ری مشترک آب شدند

حسن حقیقی مدیر آبفای شهری گفت: از اسفند ماه سال گذشته پس از یکبارچه سازی خدمات شرکت های آب و فاضلاب، ۷۲ روستا از روستاهای جنوبی شهر تهران و شهرستان ری با جمعیتی بالغ بر ۲۶۲ هزار نفر به مشترکان این شرکت اضافه شدند. بر اساس این گزارش آبفای منطقه ۶ تهران (شهری) به ۲۷۶ هزار مشترک آب شهری و روستایی خدمات رسانی می کند که ۵۹ مورد در محدوده شهرستان ری بوده است.

هفت هزار هکتار زیر کشت علوفه

جبرئیل برادری مدیر جهاد کشاورزی ری گفت: هفت هزار هکتار از اراضی کشاورزی این شهرستان پس از برداشت گندم و جوی بهار زیر کشت ذرت علوفه ای رفت. پیش بینی می شود کشت ذرت به میزان ۹ هزار هکتار افزایش یابد. همچنین عملکرد کشاورزان در تولید ذرت علوفه ای شهرستان ری طی سال گذشته ۵۵ تن در هر هکتار بوده است.

برق شهری بهینه سازی شد

معاون مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان تهران گفت: ۲۰ طرح اصلاح و بهینه سازی شبکه فشار ضعیف برق با ۲۰ میلیارد ریال اعتبار از ابتدای سال جاری تا پیش از دوره اوج مصرف، در منطقه برق شهرستان ری به صورت جهادی اجرا شد. داود رحیمی گفت: بارعایت الگوی صحیح مصرف برق، خدمتگزاران خود در صنعت برق را در تامین برق پایدار و مطمئن یاری کنند.

ماجرای نیمروز رد خون

پس از انتشار گزارش «جنایت سلطان پلاستیک در کهریزک» در هفته نامه مهرتابان با دعوت از خبرنگاران پایتخت به همراه امین بابایی بخشدار، فرماندهی نیروی انتظامی منطقه، مدیر جهاد کشاورزی و مدیر محیط زیست شهرستان ری به روستای قصرزاز توابع کهریزک رفتیم. با ورود خودروی حامل خبرنگاران به ابتدای حریم مافیای پلاستیک یک به یک همه مطلع شدند و در فاز نخست با نظم و فرماندهی واحدی یک گروه ۴ نفره در جلوی دوربین خبرنگاران صدا و سیما با فریاد فضای تهیه گزارش خبرنگاران را برهم زده و بخشدار را فردی دروغگو عنوان کردند. پس از پاسخگویی بخشدار کهریزک در مورد تخلفات

غیرقانونی آنها تیم دوم وارد عمل شد و تعدادی کشاورز را جلو دوربین ها هدایت کرده و گفتند که کشاورزان منطقه مشکل آب و معیشت دارند. بخشدار در پاسخ به خبرنگاران گفت: مشکل آب و چاه و غیره همه قابل رفع است اما چون زمین کشاورزی مشکل آب دارد باید آن را برای بازیافت پلاستیک به قیمت ماهانه ۵۰ میلیون تومان اجاره دارد؟ این در حالی است که زمین های کشاورزی این منطقه مشکل آب ندارد چون همین الان بازیافت پلاستیک ۲ برابر بیشتر آب می برد! فاز سوم مافیای پلاستیک ورود همسران و مادران خود به منطقه و دوره کردن خبرنگاران بود. برخی از این زنان با فنحاشی و توهین به بخشدار و دولت می گفتند: حتما باید خونی ریخته شود تا دست از سرما بردارید؟ که این جملات بسیار قابل تامل بود. پس از آن ۲ نفر از افراد فعال مافیای پلاستیک در منطقه شماره تلفن همراه برخی از خبرنگاران را گرفتند تا به نحوی آنها را برای انصراف از تهیه این گزارش مجاب کنند. با تمامی فشارها و تهدیدها گزارش حمله مافیای پلاستیک به زمین های کشاورزی از بخش خبری ۱۸۳۰ شبکه ۵ سیما، خبر ۲۰ شبکه خبر و روزنامه همشهری و برخی از سایت های خبری منتشر شد. حالانویت مسئولان استان تهران است که مدیران کهریزک را در ساماندهی و قلع و قمع این مافیای کمک و حمایت کنند. نکته دیگر اینکه خبر به گوش رئیس قوه قضائیه هم رسیده است.